

งานวิจัยและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันงานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมสุขศึกษาในโรงเรียนในการสนับสนุนงานสาธารณะสุข มูลฐานโดยตรงนั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำการวิจัยไว้ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางของการทำวิจัยจากรายงานวิจัยในเรื่องที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาถึงงานสุขศึกษาในโรงเรียน งานสุขศึกษาในงานสาธารณะสุขมูลฐาน และศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงคร่ำเสนอผลการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำมาใช้เป็นประโยชน์ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. 2517-2521 กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ร่วมกันทดลองวิจัย “โครงการสุขศึกษาในโรงเรียน อำเภอศรีราชา จังหวัดนครปฐม (กระทรวงสาธารณสุข, กองสุขศึกษา 2522: 12-13) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองและปรับปรุงการดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียนท้องที่อ่าวເກອນนครศรีธรรมราช จังหวัดนครปฐม ได้ทำการทดลองกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1-7 จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๙ โรง สูปพลจากภาระวิจัยพบว่า

1. สภาพการเรียนการสอนสุขศึกษา โดยใช้หลักสูตรใหม่แบบ Conceptual Approach มีประสิทธิภาพดีกว่าวิธีสอนสุขศึกษาแบบเดิม นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ มีความก้าวหน้าด้านความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ การอบรมปฐมนิเทศครูก่อนเข้าภาคเรียนทุกภาค มีผลมากกว่าจะทำปีละครึ่ง และการที่ครูสอนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรสร้างโครงการสอน จัดทำอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนต่าง ๆ ช่วยให้หลักสูตรเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาท้องถิ่นมากขึ้น และสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การศึกษาสุขภาพในโรงเรียน นักเรียนได้รับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ การเจ็บป่วยของนักเรียนมีแนวโน้มลดลง สถิติความเจริญเติบโตทางร่างกายมีสภาวะเป็นไปตามปกติ และยังคงให้เกิดทักษะและความร่วมมือจากชุมชน เป็นอย่างดีอีกด้วย

๓. การจัดสุขาภิบาลลิงแวดล้อมที่ดี สามารถสร้างสุขนิสัยที่ดีแก่นักเรียน และ ก่อให้เกิดความร่วมมือด้วยตัวจากชุมชน นักเรียนสามารถนำเอาสภាពแวดล้อมที่ดีจากโรงเรียนไปถ่ายทอดที่บ้าน ชุมชนและบุคคลในท้องถิ่นสามารถช่วยเหลืองานสุขาภิบาลลิงแวดล้อมในโรงเรียนได้อย่างดี

บุญญูติ อติบูรณ์กล และคณะ (2527: 37-38) ได้ทำการศึกษาวิจัย "สภาระการพัฒนาบ้านของการดำเนินงานสุขศึกษาในงานสาธารณสุขบูรณา" เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ สภาระการพัฒนาบ้านของการดำเนินงานสุขศึกษา และนำมาประยุกต์เพื่อพัฒนาชุมชนแบบของการดำเนินงานสุขศึกษาที่เหมาะสมในงานสาธารณสุขบูรณา โดยทำการศึกษากับชุมชนในระดับ พื้นบ้าน ตำบล และอำเภอ ในเขตต้น ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จันทบุรี นครราชสีมา นครพนม เชียงใหม่ นครสวรรค์ นครปฐม สุราษฎร์ธานี และสงขลา สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียน พบร่างกิจกรรมสุขศึกษาในโรงเรียนที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข (โรงพยาบาลชุมชนและสถานีอนามัยตำบล) มิยมใช้เผยแพร่ความรู้ในโรงเรียน ได้แก่ การให้สุขศึกษาสอดแทรกไปกับบริการอนามัยโรงเรียน รองลงมาได้แก่ การแจกเอกสาร หรือติดโป๊ลเตอร์ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสอนสุขศึกษาให้แก่นักเรียนโดยตรง นอกนั้นเป็นการจัดนิทรรศการ และเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพทาง เครื่องกระจาด เสียงของโรงเรียน สำหรับเนื้อหาความรู้ด้านสาธารณสุขที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขนิยมเผยแพร่ในโรงเรียน ได้แก่ การควบคุมโรคติดต่อและการให้ภูมิคุ้มกันโรค รองลงมาได้แก่ เรื่องทันตสาธารณสุข การสุขาภิบาลและการโภชนาการ ตามลำดับ ส่วนความรู้เรื่องยาและการรักษาพยาบาล เป็นต้นนั้นอย่างมาก

อาจารย์ อิทธิอรรานวินิจ (2528: 129-132) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาการบริหารงานสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง" เพื่อศึกษาการบริหารงานสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง และเบรย์น เทียนการบริหารงานสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา กับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของงานสุขศึกษาในสถานศึกษา โดยทำการศึกษาภักดิ์ประชากรซึ่งเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในและนอกเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล จำนวน 853 โรง ผลกระทบการวิจัยสรุปว่า

1. การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโรงเรียนนอกเขต เทศบาล และสุขาภิบาล ครอบคลุมโรงเรียน มีบุคลากรที่ดูแลดูแลสุขภาพ เช่น นักศึกษา บุคลากรและบุคลากรที่มีอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่จำเป็น บัตรบันทึกสุขภาพ การบันทึกสุขภาพ บริการรักษาพยาบาลโดยครู บริการอาหารกลางวัน และร้อยละ 60 ชั้นใน จัดให้มีการวางแผนบริการสุขภาพ สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ตรวจสุขภาพตอนเช้า ชั้นน้ำหนัก วัดส่วนสูงและวัดลักษณะโดยครู ครูประจำชั้น มีบุคลากรที่ดูแลดูแลสุขภาพ เช่น นักศึกษา นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ร้อยละ 40-60 มีการจัดตั้งคณะกรรมการสุขภาพในโรงเรียน การจัดวัดดูอุปกรณ์ประจำการ เรียนการสอนสุขศึกษา การเชิญวิทยากรค้านสุขภาพmanyรายเพิ่มความรู้ การจัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนสุขศึกษา

2. การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนนอกเขต เทศบาล และสุขาภิบาล มีครอบคลุมโรงเรียน และร้อยละ 60 ชั้นใน มีการวางแผนการเรียนการสอน ปรับปรุงเนื้อหา สุขศึกษา นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ร้อยละ 40-60 มีการจัดตั้งคณะกรรมการสุขภาพในโรงเรียน การจัดวัดดูอุปกรณ์ประจำการ เรียนการสอนสุขศึกษา การเชิญวิทยากรค้านสุขภาพmanyรายเพิ่มความรู้ การจัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนสุขศึกษา

3. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของโรงเรียนนอกเขต เทศบาล และสุขาภิบาล มีการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนครอบคลุมโรงเรียน ได้แก่ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน โถงเรียน บ้านเรือน กระดานดำ แสงสว่าง การระบายอากาศในห้องเรียน สนาม น้ำดื่มน้ำใช้ การกำจัดขยะมูลฝอยและการบำบัดรักษาความสะอาดอาคารเรียน อาคารประกอบและบริเวณโรงเรียนร้อยละ 60 ชั้นใน โรงอาหาร ส้วมที่มีสภาวะน้ำเสียเรียนช่วย ที่ห้องน้ำดูแลดูแลสุขภาพ โรงเรียนร้อยละ 60 ชั้นใน มีเครื่องหมายเตือนอุบัติเหตุในโซนเรียน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โรงเรียน นอกเขต เทศบาล และสุขาภิบาล ได้แก่ ร้อยละ 60 ชั้นใน จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพให้ชุมชน การแจ้งผู้ปกครองก่อนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาให้บริการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และประมาณร้อยละ 40-60 ได้แก่ การประชาสัมพันธ์งานสุขภาพให้ผู้ปกครองทราบและติดตามผลการรักษาของนักเรียนที่บ้าน

วรรคดีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการสาธารณสุขมูลฐาน

บริษัท ดิลวัสดุ (2525: 4) ได้กล่าวถึงการสาธารณสุขมูลฐานว่า งานสาธารณสุขมูลฐานนี้ เป็นกลไกซึ่งของการสาธารณสุขอย่างหนึ่งที่จะทำการบริการสาธารณสุขในระดับพื้นฐาน

ชีวประชานทุกคนมีความจำเป็นจะต้องได้รับน้ำ ยิ่งกว่าสิ่งใดรับแล้วพัฒนาขึ้น ก่อให้สุขภาพสุข ได้ก่อให้มีการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพโดยตรงมีความรู้ ความสามารถด้านสุขภาพสุข ภูมิปัญญา สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มีความต้องการที่จะได้รับ

กลวิธีทางสุขภาพสุขบุลฐานนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือการดำรงชีวิต ของประชาชน ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจทางด้านสุขภาพสุขต่าง ๆ นั่นคือการสุขศึกษา
2. การพัฒนาหรือให้ความรู้แก่ประชาชนให้มีความเข้าใจในเรื่องโรคติดต่อที่พบบ่อย ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรคท้องร่วง โรคพยาธิ เพื่อที่เขาจะได้มีส่วนร่วมในการควบคุมด้วย
3. การให้ภูมิคุ้มกันโรคติดต่อที่สำคัญ ๆ เช่น BCG, DPT, Polio ประชาชนต้องรับรู้ด้วยถึงความจำเป็นต้องให้วัคซีน และมีส่วนร่วมในการพาหารือจุงให้เพื่อบ้านน้ำเด็กนารับวัคซีน
4. การอนามัยแม่และเด็ก และงานวางแผนครอบครัว
5. การโภชนาการ
6. การสุขาภิบาลโดยเฉพาะในเรื่องน้ำสะอาดที่ใช้ดื่มและใช้
7. การรักษาโรคที่พบบ่อย ๆ ในท้องถิ่น
8. การจัดหน่ายที่จำเป็นไว้ใช้ในหมู่บ้าน

องค์ประกอบของงานสุขภาพสุขบุลฐานที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ประชาชนทุกคนต้องได้รับรู้และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการดำเนินงาน จนกระทั่งสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ จะเห็นได้ว่างงานสุขภาพสุขบุลฐานนี้ เป็นองค์ประกอบของการสุขภาพสุขระดับพื้นฐาน คือระดับที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนจริง ๆ และ เป็นส่วนประกอบที่จะเสริมว่าการบริการสุขภาพสุขที่จัดให้โดยรัฐบาลในรูปแบบของสถานบริการสุขภาพสุขต่าง ๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ตำบล อำเภอ จังหวัด และส่วนกลาง องค์ประกอบทั้ง 8 ที่นับว่ามีความจำเป็นขั้นพื้นฐานเหล่านี้อาจจะขยายเพิ่มมากขึ้นตามความจำเป็นหรือความต้องการของท้องถิ่น เช่น เรื่องของพันธุ์เรือ เรื่องของสุขภาพจิต

สำนักงานคณะกรรมการการสุขภาพสุขบุลฐาน (2528: 1) ได้ให้ความหมายของ การสุขภาพสุขบุลฐานว่า เป็นกลวิธีทางสุขภาพสุขที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริการ

สาธารณสุข การป้องกันโรคและการพัฒนาสุภาพ ที่ดำเนินการโดยประชาชนเอง ซึ่งประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผล โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านวิชาการ ข้อมูลข่าวสาร การให้การศึกษาฝึกอบรมและระบบส่งต่อผู้นำ โดยอาศัยภาระยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นหลัก และอาศัยการพัฒนาสาธารณะสุขผสมผสานไปกับการพัฒนาด้านการศึกษา การเกษตรและสหกรณ์และการพัฒนาชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองแล้วพึ่งตนเองได้

แนวคิดเกี่ยวกับงานสุขศึกษา

ปรีชา ดีสวัสดิ์ (2525: 5) ได้กล่าวถึงสิ่งที่คาดหวังจากการสุขศึกษาในงานสาธารณะสุข มูลฐาน ดังนี้ เป็นที่คาดหวังว่า ถ้ามีการพัฒนา เครื่องมือสื่อความหมายด่าง ๆ ในงานสุขศึกษา เป็นอย่างดี โดยให้สอดคล้องกับหลักการหรือกลไกที่ทางการสาธารณสุขมูลฐานแล้ว ประชาชนทุกคนคงจะมีโอกาสได้รับความรู้ทางการสาธารณสุขและนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ก็จะทำให้มั่งเกิดผลดีต่องานสาธารณะสุขของประชาชนในระยะเวลาอันใกล้นี้

ธชชัย มุ่งการดี (2527-2528: 20) กล่าวถึงงานสุขศึกษาว่า เป็นงานที่ให้ความรู้ จนถึงขั้นมีการยอมรับนำไปปฏิบัติได้ การให้สุขศึกษาจึงมิใช่จะให้แต่ข้อมูลความรู้อย่างเดียว แต่จะมีการกระตุ้นจูงใจให้เห็นประโยชน์และโทษของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตัว ทั้งนี้โดยให้มีความสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น แม้ว่าสุขศึกษาจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของงานสาธารณะสุขมูลฐาน แต่ความจริง เป็นกลไกสำคัญอยู่ในองค์ประกอบทั้ง เก้าองค์การสาธารณะสุขมูลฐาน

ประเวศ วงศ์ (ม.บ.ท.: 6) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับงานสุขศึกษาว่า "สุขศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดสำหรับการสาธารณะสุขมูลฐาน และสุขศึกษาในที่นี้มีได้หมายถึงสุขศึกษาท่องจำ น่าเบื่อหน่ายในโรงเรียนอย่างที่เรารู้ว่า สุขศึกษาที่ถูกจัดตั้งสร้างมโนสำคัญในเรื่องสุขภาพ จนเกิดพฤติกรรมหรือวัฒนธรรมอนามัยขึ้น และสร้างความสามารถในการป้องกันและรักษาโรคซึ่งให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ ในกรณีต้องพัฒนาคนที่สามารถทำภารกิจและพัฒนา เทคโนโลยี การค้า ฯ ที่สอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อและระดับการศึกษาของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้สุขศึกษาได้ผลจริงจัง หน่วยงานสุขศึกษาทั้งในกระทรวงและมหาวิทยาลัย ยังไม่ได้กำหนดให้ วิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างเทคโนโลยี และวิธีการให้สุขศึกษาอย่างเพียงพอ

แนวคิดเกี่ยวกับการสุขศึกษาในโรงเรียน

ประจำ สมพงษ์ (2524: 15-16) ได้กล่าวถึงการให้สุขศึกษาในโรงเรียนหรือผ่านระบบการศึกษานี้ นับว่ามีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของประชากรในอนาคต เพราะเด็กอยู่ในวัยเรียนต่าง ๆ จะได้รับการปลูกฝังความรู้ เจตคติและการปฏิบัติที่สู่ก่อต่องทางด้านสุขภาพอนามัย การจัดสุขศึกษาในโรงเรียนนี้ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางด้านสุขภาพอนามัย การอบรมและปรับปรุงคุณภาพของครุภัณฑ์สอนสุขศึกษาในโรงเรียน และอุปกรณ์ทางการศึกษา ตลอดจนการปรับปรุงสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเหล่านี้ เป็นต้น

กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2525: 1-2) ได้กล่าวถึงโครงการสุขภาพในโรงเรียนว่า เป็นการส่งเสริมป้องกัน และแก้ไขสุขภาพเด็กวัยเรียนให้อยู่ในสภาพมีคุณภาพจากโรคอันเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการสุขภาพในโรงเรียนสามารถนำไปปฏิบัติเป็นตัวอย่างแก่ครอบครัวและชุมชนต่อไป ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินไปพร้อมกันโดยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุข ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1. บริการอนามัยโรงเรียน
2. สุขศึกษาในโรงเรียน
3. อนามัยสิ่งแวดล้อม
4. ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน

สุชาติ โสมประยูร (2526: 6) ได้ให้ความหมายสุขศึกษาในโรงเรียนว่า ในความหมายที่ว่าไป เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน หมายถึงการจัดและดำเนินงานอย่างหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 ด้าน ที่นำมาตรฐานการเข้าค่ายกันคือ การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สุขสุกษะ การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน และการสอนสุขศึกษา โดยมีความนุ่มนวลเพื่อปรับปรุงส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพทั้งทางด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพดีในที่สุด

สมจิตต์ สุพรหมพัล (2526: 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสุขศึกษาต่อการพัฒนาสุขภาพในโรงเรียนว่า เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่สำคัญในการพัฒนาสุขภาพให้เกิดขึ้นกับนักเรียน และการที่จะทำให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดีในโรงเรียนคือ การดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการสุขศึกษาในโรงเรียนจะประกอบไปด้วยการสอนสุขศึกษา การจัดบริการอนามัย

การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้อง สุขศึกษาในโรงเรียนจึงถือว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อสุขภาพที่จะทำให้นักเรียนมีสุขภาพดี โรงเรียนทุกแห่งจะต้องถือว่า เป็นหน้าที่ที่จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาสุขภาพของนักเรียน

สุชาติ โภสมประยูร (2528: 98-99) ได้ให้คำแนะนำแนวทางเรื่อง "สุขศึกษาในโรงเรียนกับการพัฒนาสาระสุขอนุรักษ์" โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การปรับปรุงโครงการสุขภาพในโรงเรียนทั้งระดับประถมและมัธยมในชั้นมหภาค เพื่อให้สามารถช่วยพัฒนาสาระสุขอนุรักษ์ได้อย่างมีประสิทธิผลนั้น ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยทารุณเย็น การคำนึงงานโดยเน้นบูรณาการ (Integration) และความร่วมมือ (Cooperation) เป็นหลักให้เหมาะสมกับท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาค ครั้นเมื่อได้รูปแบบที่แน่นอนแล้ว ควรจะได้จัดฝึกอบรมและพัฒนาทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครู อสม. และ พสส. เพื่อให้เข้าใจวิธีคำนึงงานที่ถูกต้อง ต่อไป

2. เนื่องจากโรงเรียนในระดับต่าง ๆ มีกระจายอยู่ทั่วชั้นมหภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะโรงเรียนประถมในต่ำบลหนึ่ง ๆ นั้น มีอยู่ด้วยกันหลายโรงเรียน จึงสามารถศึกษาต่อไปในช่วงงานกับสถานีอุปกรณ์ประจำต่ำบลได้ด้วยความสะดวก การริเริ่มความร่วมมือ เพื่อช่วยกันพัฒนาสาระสุขอนุรักษ์ อาจจะเป็นแบบมาคนละครึ่งทางหรือต่างฝ่ายค้านช่วยเหลือกัน โดยอาศัยเด็กและชาวบ้านกลุ่มต่าง ๆ เป็นแกนนำ แล้วดำเนินการให้สอดคล้องกับชนบทรวม เนื้นบุ่มของท้องถิ่นที่อาจพบกับความล้าเร็วในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

3. ทดสอบการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เน้นกระบวนการแก้ปัญหาเชิงวิเคราะห์และสังคม โดยต้องการให้นักเรียนคิดเห็น ทำเป็น และแก้ปัญหา เมื่อ สิ่งเหล่านี้ย้อมเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสาระสุขอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ ต้องการให้นักเรียนเป็นพระเอก แต่ครูเป็นพระรอง ดังนั้นจึงอาจคาดหวังได้มากยิ่งขึ้นว่าพระเอกในวันนี้อาจจะเป็น อสม. หรือ พสส. ที่ดีเยี่ยมในวันหน้าได้ไม่ยากนัก

4. โครงการสุขภาพในโรงเรียนและโครงการสาระสุขอนุรักษ์มีลักษณะและองค์ประกอบของโครงการสอดคล้องกันมาก โดยเน้นสิ่งแวดล้อม บริการสุขภาพ และการสอนสุขศึกษาตั้งตัวอย่าง เช่น

4.1 การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้ถูกสุขสังคม โดยเฉพาะการสุขาภิบาลมักเกี่ยวกับเรื่องน้ำ ความสะอาด ล้วน ก็คงจะสอดคล้อง สัมพันธ์ และ เมื่อทางน้ำไปสู่การจัดสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและในชุมชนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4.2 การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนก็อีกเช่นเดียวกัน มีกิจกรรมต่างๆ อุ่นรักเพื่อต้องการให้เด็กสามารถร่วงรักษาและปรับปรุงล่อง เสริมสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจให้สุขสมบูรณ์ ประสบการณ์ต่างๆ จากบริการสุขภาพที่โรงเรียนจัดให้ จะช่วยให้เด็ก และผู้ปกครองเข้าใจและร่วมมือกับบริการสาธารณสุขของชุมชนได้เป็นอย่างดี

4.3 การสอนวิชาสุขศึกษาในปัจจุบันกำลังได้รับการปรับปรุงทั้งทางด้านกลวิธี การสอน และสื่อการเรียน เป็นอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะรูปแบบการสอนตามจุดประสงค์ (Teaching by Objective) หรือ T.B.O. นั้นจะช่วยพัฒนาการสอนสุขศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น ส่วนเนื้อเรื่องในองค์ประกอบทั้ง 12 ข้อ ของงานสาธารณสุขชุมชนนั้น เด็ก ๆ ได้เรียนเป็นพื้นฐานจากหลักสูตรวิชาสุขศึกษาทั้ง 12 หัวข้อ เรื่องไปแล้ว เป็นส่วนใหญ่ เมื่อจะเรียนจบแค่ชั้น ป.๖ ก็ตาม อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ เด็ก ๆ ได้เรียนบทเรียนเรื่องการสาธารณสุขชุมชนโดยตรงในวิชาสุขศึกษา ชั้น ป.๖, ม.๓ และ ม.๖

5. เนื่องจากโรงเรียนเป็นศูนย์กลางชุมชน ถ้าหากเราสามารถจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนได้ก็จะ เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนในชุมชนนั้นได้อย่างแน่นอน เพราะคนเราสามารถเรียนรู้จากเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมได้ตลอดเวลา อย่างที่กล่าวกันว่า "การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด" (Learning never ends) จึงเป็นที่หวังกันอย่างมากในวงการสาธารณสุขว่า สุขศึกษาในโรงเรียนอาจจะถ่ายทอดจากโรงเรียนหรือจากเด็กไปสู่พ่อแม่หรือประชาชนได้เสมอ ไม่โดยทางตรงก็ทางอ้อม

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้อาจจะเป็นไปได้หรือ เป็นไปไม่ได้ก็ตาม แต่ก็คงจะเป็นสุขศึกษาในโรงเรียนหรือโครงการสุขภาพในโรงเรียนก็ตาม ในการอยู่แล้วตามปกติ นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาอีก เป็นจำนวนมากหลายพันโรง ซึ่งอยู่ภายในได้โครงการสุขศึกษาสายการศึกษาของคณะกรรมการสุขศึกษาสายการศึกษาในคณะกรรมการสุขศึกษาแห่งชาติ ก็กำลังเร่งรัดพัฒนาและปรับปรุงโครงการสุขภาพในโรงเรียนของตนอยู่แล้ว โดยเน้นความสัมพันธ์ที่มีองค์งานสาธารณสุขชุมชนนี้เพียงเล็กน้อย เรื่องจะให้สุขศึกษาในโรงเรียนช่วยพัฒนาสาธารณสุขชุมชนนี้ หากจะได้มีการสนับสนุนหรือมีโครงการล่อง เสริมรองค์ให้เป็นกิจลักษณะกันอย่างแท้จริงตามสิ่งที่ควรจะเป็นแล้ว ผู้เขียนเชื่อมั่นว่าจะเป็นการลงทุนระยะยาว

ที่อาจใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติมอีกไม่นานนัก แต่จะได้ผลคุ้มค่าที่เกินคาดซึ่งอาจจะมากเสียยิ่งกว่า การสาธารณสุขบูรณากร เป็นได้

อธ. ปรีดี พล ๒๕๒๘: ๔) ได้สรุปแนวความคิดและหลักการคำนึงงานสาธารณสุข บูรณากรในสถานศึกษาว่า การที่จะคำนึงงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่แท้จริงของการมีสุขภาพดี ถ้วนหน้าได้นั้น จะต้องเริ่มนับจากกลุ่มประชากรวัยเรียน ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และมีปัจจัยด้าน ๆ ที่เป็นเงื่อนไขของการปลูกฝัง เสริมสร้างและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการคำนึงงานด้าน ๆ เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพดีอย่างพร้อมบูรณากร อาศัยกระบวนการ การสุขศึกษา

อนุฯฯ ๖๙๗ ๖๙๘ อัมสมบูรณ์ (๒๕๒๘: ๒) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสาธารณสุขบูรณากรในสถานศึกษาว่า พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของบุคคลต้องอาศัยการปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงโดยกระบวนการการสุขศึกษาที่เน้นพฤติกรรมของบุคคล เป็นเป้าหมายที่สำคัญ กระบวนการการสุขศึกษาที่จะสนับสนุนการคำนึงงานสาธารณสุขบูรณากรที่มีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงการกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กวัยเรียนและเยาวชน

ธีระพล ธีรพงษ์ราชสีมา (ม.บ.ท.: ๙) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโรงเรียนที่มีต่อ งานสาธารณสุขบูรณากรว่า เราสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ทางด้านการดูแลสุขภาพให้แก่ นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะว่าในโรงเรียนเราสามารถจัดประสบการณ์ชีวิตและการเรียนรู้อย่างมีเงื่อนไขได้ ซึ่งในชุมชนส่วนอย่างมีเงื่อนไขไม่ได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือจำนวนประชากรในวัยเรียนมีอยู่เกือบร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด เมื่อประชากรกลุ่มนี้ออกจากโรงเรียนไปแล้ว ก็จะกลายเป็นประชากรในชุมชนต่อไป

สรุปรายงานวิจัยและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สูปได้ว่า การที่จะพัฒนาให้ประชาชนในชาติมีสุขภาพดีทั้งกายและใจทุกคนนั้น จะต้องใช้กลวิธีของการสาธารณสุขบูรณาเพื่อนำไปสู่การให้ประชาชนสามารถแก้ไขปัญหาและฟื้นตัวเองได้ในเรื่องสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ที่เน้นกระบวนการแก้ไขปัญหา โดยต้องการให้นักเรียนคิด เป็น ทำ เป็น และแก้ไขปัญหา เป็น อันเป็นเป้าหมายสุดยอดของงานสาธารณสุขบูรณา

ตั้งนั้นงานสุขศึกษาในโรงเรียนหรือโครงการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งได้ดำเนินการอยู่แล้ว โดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาน่าจะได้รับการพัฒนาและปรับปรุงงานสุขศึกษาในโรงเรียนโดยเน้นให้กิจกรรมสุขศึกษาในโรงเรียน คือ การสอนสุขศึกษา การบริการสุขภาพ การจัดสิ่งแวดล้อม ให้สัมพันธ์กับงานสาธารณสุขบูรณาทั้ง 10 องค์ประกอบ ก็จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะพัฒนาสุขภาพของคนไทย ให้มีรัฐสุขภาพดีทั่วหน้าภายในระยะเวลาอันใกล้นี้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาวิจัยเรื่องกิจกรรมสุขศึกษาในโรงเรียนในการสนับสนุนงานสาธารณสุขบูรณา ซึ่งยังไม่มีผู้ใดได้ทำการศึกษาวิจัยมาก่อนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**